

ת"פ 21432/12/14 - מדינת ישראל נגד ראמי גואדרה

בית משפט השלום בעכו

17 דצמבר 2014

ת"פ 21432-12-14 מדינת ישראל נ' גואדרה(עצי)

21449-12-14

בפני כב' השופטת שושנה פינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל
נגד ראמי גואדרה (עצי)
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד אתי כרייף בא כוח הנאשם: עו"ד הישם פראג'

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה עפ"י סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.
2. לאחרונה פסק ביהמ"ש העליון בהרכבת של שלושה שופטים, רשות פ 3677/13 מוחמד אל הרוש נ' מ"י, מהו מתחם הענישה שיש לנוהג בעבירות כניסה לישראל.
עפ"י פסיקת ביהמ"ש העליון מתחם הענישה ככל שהוא עוסק במאסר הינו בין מאסר מותנה לבין 5 חודשים מאסר הקוללים בתוכם הן את המאסר בפועל והן את המאסר על תנאי.
3. עניינו של הנאשם אשר בפניו שונא שכן לחובתו הרשעה קודמת הקוללת מאסר מותנה בן שלושה חודשים.
4. ביום 10 בפברואר 13, גזר ביהמ"ש השלום בתל אביב על הנאשם שבפניו מאסר בפועל בן חמישים וארבעה חודשים. באותו גזר דין נדון הנאשם בגין הרשעתו ב-4 עבירות - כניסה לישראל שלא עמוד 1

חוק, הפרעת שוטר במלוי תפקידו, התחזותcadm אחר במטרה להונאות ושימוש במסמך מזויף בכונה לקבל דבר.

טעון הסניגור בפני כי המאסר המותנה חל רק אם יבצע הנאשם בשנית וירשע בגין מכלול אותן 4 עבירות. לא חלקן וודאי לשיטתו גם לא אחת מהן. לעניין זה מפנה הוא לניסוח התנאי כפי שהוא מופיע באותו גזר דין "שלושה חדשניים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות בהן הורשע". טוען הסניגור המלומד, כי פסיקת ביהם"ש ממנה כי בפירוש התנאי יש לנוקוט גישה דזוקנית הפועלת לטובתו של הנאשם.

5. מסכימה אני עם טענותיו של הסניגור ביחס של ההלכה אך לא ביחס ליישומה במקרה זה. איני יכולה להבין את נוסח התנאי כפי ש牒קש הסניגור. בכך הוא כי יש לפרש דברים לטובתו של הנאשם אך אין לסתות מן המילה הכתובה ופרשנותה פשוטה הישירה והראיה. לא נרשם בתנאי "כל העבירות" אלא נרשם "UBEIROT BAHN HORSHU". איני יכולה לפרש את הדברים אלא אם ירושע בנסיבות אחת מן העבירות בהן הורשע.

6. בכלל על ביהם"ש לגזר ענישה בתחום הענישה וכן להפעיל אותה במצבר לכל תנאי קיימים. כמו כן אל לו לביהם"ש להרהר אחרי תנאי שנגזר ע"י ביום"ש שדן בהרשעה קודמת שכן התנאי הינו חלק ממסגרת אותה ענישה קודמת.

7. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך כי פסיקת ביהם"ש העליון הקלה בתחום הענישה אשר היה נהוג עפ"י פסיקת ביהם"ש המחויז ויש לשקל עניין זה בפני שלא יצא הנאשם בענישה חמורה במידה ניכרת מזה שהיתה נגזרת עליו עפ"י הפסיקה החדשה.

8. לפיך, מצוי בפני הנאשם שזו לו הרשותו השנייה בכניסה לישראל לשלא כחוק. הנאשם בנסיבות תפיסתו נכנס לישראל לצרכי עבודה וفرنسا ועל כן עפ"י פסיקת ביהם"ש העליון אין לגזר עליו כניסה אלא בנסיבות מיוחדות.

לפייך, מוצאת אני כי יש לגזר על הנאשם המצווה בתוך מתחם הענישה בנטיה למרכז מתחם הענישה אולם יש לחפות את הענישה למאסר על תנאי שהושת עליון.

9. נכון כל האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של חדשניים .

- ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה אשר הושת על הנאשם במסגרת ת/2 (ת.פ 13-01-46066).
בנ שלושה חודשים.
- ג. המאסרים המפורטים בסעיפים א' ו-ב' לעיל ירוצו בחופף, למעט יום אחד, כך ששה"כ ירצה שלושה חודשים מאסר ביום החל מיום מעצרו 14.12.8.
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה על חוק הכניסה לישראל וירשע עליה בדיון.
זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תשע"ה, 17/12/2014 במעמד הנוכחים.

שושנה פינסוד-כהן , שופטת